

ihned po doručení usnesení stížnost obžalovaného A. D. do usnesení ze 14. listopadu 1935.

Napadeným usnesením nebyla však, jak plyne z toho, co uvedeno, zamítnuta zmatečná stížnost obžalovaného A. D., nýbrž zmatečná stížnost opověděná a provedená za A. D. Dr. Janem S., advokátem v Moravské Ostravě, jakožto obhájcem chudých, zřízeným pro hlavní přelíčení bez dalšího zmocnění obžalovaného, tudíž osobou neoprávněnou. Do tohoto usnesení mohla proto podati stížnost jen osoba oprávněná, jejíž zmatečná stížnost byla zamítnuta, tudíž jen Dr. S., nikoli však obžalovaný, jemuž ani nebylo doručiti napadené usnesení. Dr. S. však stížnost vůbec nepodal. Ježto pak Dr. S. nepodal stížnost do napadeného usnesení vůbec, takže usnesení toto stalo se dnem 22. listopadu 1935 pravoplatným, a obžalovaný nebyl vůbec oprávněn stížnost do uvedeného usnesení podati, bylo stížnost jeho odmítnouti jako nepřipustnou.

Čís. 5481.

Spoločenstvo s ručením obmedzeným je spoločnosťou obchodného práva a nepožíva ochrany cti podľa zákona čís. 108/1933 Sb. z. a n.

(Rozh. zo dňa 9. januára 1936, Zm III 534/35.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti P. S. pre prestupok pomlavy, následkom opravného prostriedku generálnej prokuratúry pre zachovanie právnej jednotnosti na základe verejného pojednávania vyniesol tento r o z s u d o k : Opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou podľa § 441 tr. p., sa uznáva základným a vyslovuje sa, že pravoplatnými rozsudkami okresného súdu v Modrom Kameni zo dňa 28. decembra 1933, č. j. T 330/33-6 a krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. marca 1935, č. j. To 235/34-21 bol porušený zákon v ustanoveniach §§ 2 a 5 zákona o ochrane cti. Podľa § 442, odst. 7 tr. p. zrušujú sa z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. oba citované rozsudky vo výroku o vine a obžalovaný P. S. sa podľa § 326, čís. 1 tr. p. sprostuje obžaloby pre prestupok pomlavy podľa § 2 zákona o ochrane cti.

Z d ô v o d o v :

Rozsudkom okresného súdu v Modrom Kameni zo dňa 28. decembra 1933, č. j. T 330/33-6 bol obžalovaný P. S. uznaný vinným prestupkom pomlavy podľa § 2 zákona o ochrane cti. Prestupok ten podľa cit. rozsudku spáchal tak, že dňa 21. júna 1933 v H. T. ublížil na cti »L.«, zapísanému spoločenstvu s ručením obmedzeným v L. tým, že pred tretími osobami rečou uviedol viacej skutočností, ktoré družstvo mohli vydať v opovrzenie a snížiť v obecnom mienení. Podľa § 2 zákona o ochrane cti s použitím § 21 prest. zák. bol mu uložený peňažitý trest 200 Kč, ktorý sa v prípade nevymožiteľnosti mal premeniť na 10 dní uzamknutia. Rozsudkom krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. marca 1935,

č. j. To 235/34-21 bol potvrdený prvostupňový rozsudok s tým, že náhradný trest bol stanovený tromi dňami uzamknutia. Tým bola vec pravoplatne skončená. Obžalovaný síce podal ešte zmätočnú sťažnosť, ktorú vrchný súd v Bratislave usnesením zo dňa 12. júla 1935, č. j. Zm I 85/35-23 odmietol. Táto zmätočná sťažnosť podľa § 494, odst. 2. tr. p. nemala však právneho účinku na pravoplatnosť rozsudku.

Súkromný žalobca »L.« v L. ako zapísané spoločenstvo s ručením obmedzeným je spoločnosťou obchodného práva. Z ustanovenia § 5 zákona o ochrane cti plynie, že spoločnosti obchodného práva nepoživajú ochrany zákona o ochrane cti. V ustanovení tom je taxatívne vypočítané, kto kromе fyzických osôb požíva ochrany cit. zákona. Spoločnosti obchodného práva tam nie sú uvedené. Správnosť horejšieho výkladu je zrejmá ostatne tiež z motívov k spomenutému zákonu. V dôsledku toho nemalo byť vôbec na základe súkromného návrhu, podaného výhradne menom spomenutého spoločenstva, vedené trestné pokračovanie pre prestupok pomlavy podľa zákona o ochrane cti zo dňa 28. júna 1933, čís. 108 Sb. z. a n. spáchaný na tomto spoločenstve, lebo jeho česť nie je konkrétnym predmetom prestupku pomlavy podľa § 2 zákona o ochrane cti. O pomluvu jednotlivých členov spoločenstva alebo jeho zamestnancov v tejto trestnej veci vôbec nejde, lebo títo neučinili súkromných návrhov a tiež rozsudky nižších súdov hovoria výhradne o pomluve, spáchanej na »L.-družstve« a nie jeho členoch alebo zamestnancoch. Keď prez to bol obžalovaný P. S. uznaný vinným prestupkom pomlavy podľa § 2 zákona o ochrane cti, spáchaným pomluvou na uvedenom spoločenstve s ručením obmedzeným, porušili nižšie súdy (okresný a krajský) predpisy §§ 2 a 5 cit. zák.

Čís. 5482.

Proti usneseniu vrchného súdu, ktorým bola odmietnutá zmätočná sťažnosť proti rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu vo veci patriacej do príslušnosti okresného súdu, je sťažnosť k najvyššiemu súdu neprípustná.

(Rozh. zo dňa 11. januára 1936, Zm IV 733/35.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti N. D. pre prečin ťažkého telesného ublíženia odmietol sťažnosť obžalovaného proti usneseniu vrchného súdu v K. zo dňa 19. októbra 1935.

Dôvody:

Vrchný súd usnesením zo dňa 19. októbra 1935 odmietol sťažnosť obžalovaného proti usneseniu vrchného súdu zo dňa 24. augusta 1935, ktorým bola ako opozdená odmietnutá zmätočná sťažnosť ohlásená proti rozsudku krajského ako odvolacieho súdu vo veci, patriacej do príslušnosti okresného súdu.

Táto sťažnosť obžalovaného proti tomuto odmietajúcemu usneseniu vrchného súdu bola najvyšším súdom odmietnutá. Proti napadnutému usneseniu vrchného súdu neľze použiť sťažnosti, lebo vrchný súd usne-